

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ROCK (1960-1970)

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ: Αθανηλίδης Χρήστος, Βασίλης Γκαμπινασβίλι, Ανδρέας Καστρινάκης, Γιάννης Βαλμάς

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ: Κ.Ζούλας, Κα.Βουζίκη

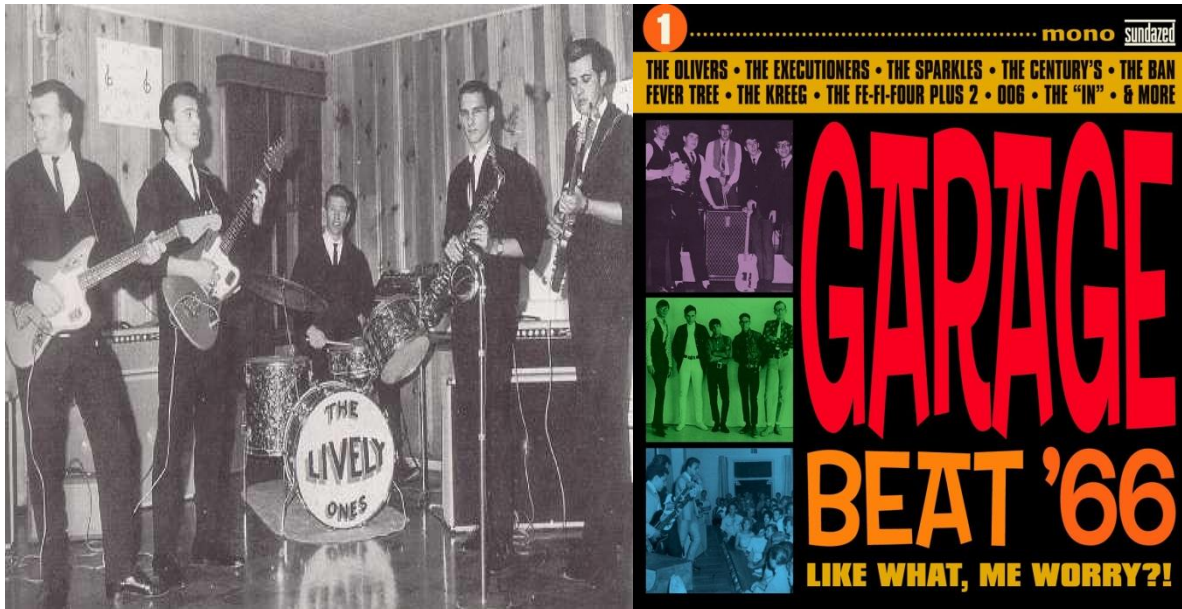
Εισαγωγή

Ως τα τέλη του 1960, δεκαετία γνωστή ως «χρυσή εποχή» ή «περίοδος της κλασικής ροκ», όπου ένα πλήθος νέων υποειδών rock δημιουργήθηκε, συμπεριλαμβάνοντας συνδιασμούς - «υβρίδια» όπως η blues rock, folk rock, country rock, και η jazz-rock, από τα οποία πολλά συνεισέφεραν στην ανάπτυξη της psychedelic rock επηρεαζόμενη από την counter-cultural ψυχεδελική σκηνή. Στα νέα είδη που εμφανίστηκαν από αυτήν την σκηνή συμπεριλαμβάνονται η progressive rock, που διεύρυνε τα καλλιτεχνικά στοιχεία, η glam rock, που τόνισε την θεατρικότητα και το οπτικό στυλ και το ξεχωριστό και διαρκές είδος της heavy metal, η οποία έδωσε έμφαση στην ένταση, την δύναμη και την ταχύτητα. Στο δεύτερο μισό του 1970, η punk rock δυνάμωσε και άλλαξαν κάποια από τα παραπάνω είδη για να φτιάξουν ένα νέο, προκομμένο είδος μουσικής χαρακτηρισμένο από ανοικτές πολιτικές και κοινωνικές κριτικές.

Είδη Μουσικής Δεκαετίας 60-70

Το Garage rock της δεκαετίας του 1960

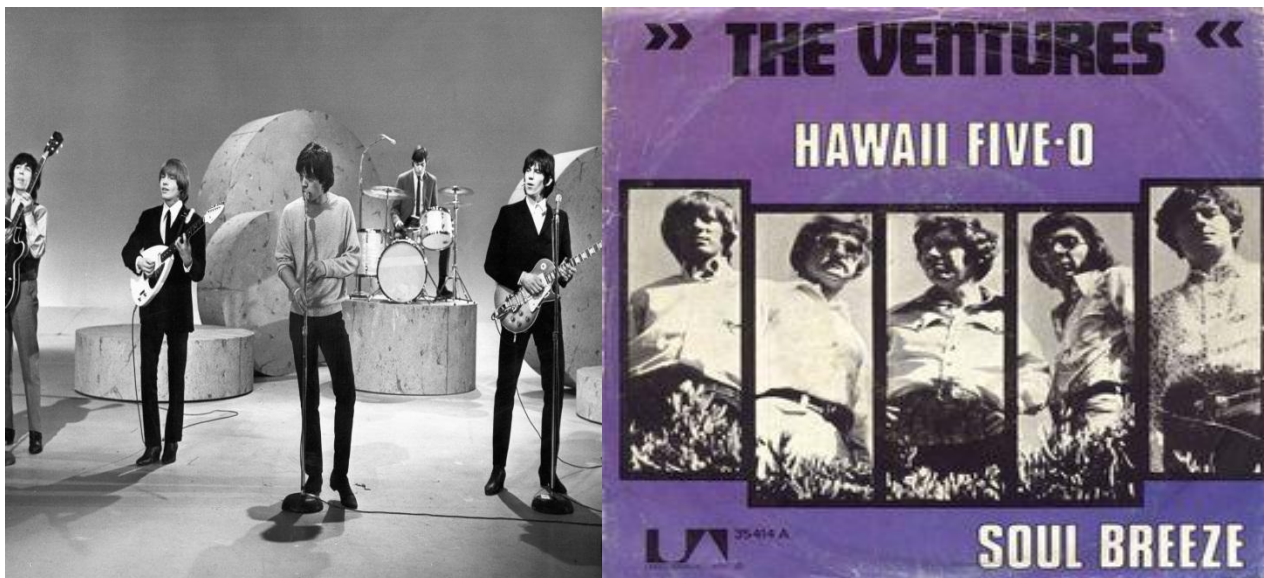
Η Βρετανική Εισβολή (British Invasion) όπως είναι γνωστή στον μουσικό τύπο η επικράτηση του Βρετανικού ροκ σε χώρες όπως οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Αυστραλία, διέδωσε παγκοσμίως το Βρετανικό ροκ και γνώρισε πολλούς μιμητές. Πολλοί εξ αυτών στις ΗΠΑ, προσπάθησαν να φτιάξουν τη δική τους συνοικιακή μπάντα. Οι πρόβες και οι ηχογραφήσεις γίνονταν συνήθως στα γκαράζ των σπιτιών τους χωρίς τα μέσα που παρείχε κάποια μεγάλη δισκογραφική εταιρία της εποχής. Εντούτοις αρκετοί, όπως οι The Sonics, ξεχώρισαν την περίοδο μεταξύ 1963 και 1967, οπότε και γνώρισε τη μεγαλύτερη ακμή του το γκαράζ ροκ. Το garage rock είχε ονομαστεί αρχικά punk rock, αλλά αργότερα χρησιμοποιήθηκε ο όρος γκαράζ ροκ για να μη δημιουργείται σύγχυση με το πανκ ροκ όπως το έκαναν γνωστό οι Sex Pistols, που έγινε πολύ δημοφιλές κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970.



<http://www.youtube.com/watch?v=ZU7OCNF2rFY>

Η μουσική surf της δεκαετίας του 1960

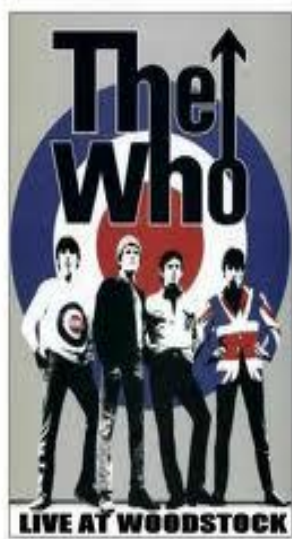
Ο ήχος του ροκαμπίλι επηρέασε πολύ τη Δυτική Ακτή της Αμερικής ως προς την ανάπτυξη ενός νέου είδους μουσικής που ήταν κυρίως ορχηστρικό και έγινε γνωστό ως μουσική σερφ. Η υποκοულτούρα των οπαδών του συγκεκριμένου είδους μουσικής ήταν συνήθως ανταγωνιστική αυτής της ροκ εντ ρολ μουσικής, αλλά γενικά κατηγοριοποιείται ως ένα παρακλάδι της ευρύτερης ροκ εντ ρολ σκηνής. Η σερφ ήταν πιο γρήγορη από το ροκ εντ ρολ και ο ήχος της εμφάνιζε χαρακτηριστικές διαφορές, όπως οι κιθάρες με μεγάλο σήμα αντήχησης (reverb) ή ηχούς για να δοθεί μεγάλη αίσθηση του βάθους στον ήχο. Πολύ γνωστό συγκρότημα της σερφ ήταν οι Beach Boys που άφησαν το στίγμα τους στη σερφ προσθέτοντας πλούσιες μελωδίες στη φωνή, δημιουργώντας αυτό που έγινε γνωστό ως ο Ήχος της Καλιφόρνια.



<http://www.youtube.com/watch?v=liTgAKRAEk8>

Η Βρετανική ροκ σκηνή

Μέχρι το τέλος του 1962, η Βρετανική ροκ σκηνή είχε αρχίσει να έχει τα πρώτα της δείγματα με ένα μεγάλο εύρος αμερικάνικων επιρροών και στοιχεία της soul, rhythm and blues και surf. Αρχικά, τα συγκροτήματα του είδους μετέφεραν μελωδίες Αμερικανών καλλιτεχνών, αλλά αργότερα εμφάνισαν και τις δικές τους συνθέσεις με μουσικές ιδέες όλο και πιο περίπλοκες, δίνοντας πολλές φορές μεγαλύτερη βαρύτητα στο αφροαμερικάνικο στοιχείο. Οι Beatles από τις αρχές της δεκαετίας του 1960, έκαναν την εμφάνισή τους με ένα σέτ εμφάνισης, τραγουδιών και ύφους που έθεσε τα πρότυπα για τα μουσικά συγκροτήματα του μέλλοντος. Στα μέσα του 1962 οι Rolling Stones ξεκίνησαν ως ένα από τα πολλά συγκροτήματα που είχαν μεγάλη επιρροή από την μπλουζ, μαζί με τους Animals και Yardbirds. Στα τέλη του 1964 εμφανίζονται οι Kinks και ακολουθούν οι Who που παρουσιάζουν το νέο μοντερνιστικό στυλ. Προς το τέλος της δεκαετίας, τα συγκροτήματα της Βρετανικής ροκ σκηνής, πειραματίστηκαν με το ψυχεδελικό μουσικό ύφος που εμπεριείχε αναφορές στην υποκουλτούρα των ναρκωτικών και στις εμπειρίες με παραισθησιογόνες ουσίες. Μετά την αρχική τους επιτυχία στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι Beatles ξεκίνησαν σιγά σιγά να γίνονται γνωστοί στις Ηνωμένες Πολιτείες, αρχικά μέσω παρουσίας των κομματιών τους από ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς. Αφού τα τραγούδια τους έγιναν γνωστά εκεί, οργανώθηκε μια εκτεταμένη περιοδεία των Beatles στις ΗΠΑ που οδήγησε σε μανιώδεις εκφράσεις θαυμασμού από πλευράς οπαδών, φαινόμενο που έγινε γνωστό ως Beatlemania. Μετά τους Beatles και άλλα Βρετανικά συγκροτήματα επισκέφθηκαν τις ΗΠΑ, όπως οι Rolling Stones, οι Animals και οι Yardbirds.



<http://www.youtube.com/watch?v=ajCYQL8ouqw>

Η μουσική ροκ ως αντικουλτούρα (1963-1974)

Στα τέλη της δεκαετίας του 1960 η αντικουλτούρα της γενιάς μπιτ συσχετίστηκε με το ευρύτερο αντιπολεμικό κίνημα που είχε ταχθεί ενάντια στην απειλή της ατομικής βόμβας, κυρίως με την Καμπάνια για Πυρηνικό Αφοπλισμό (Campaign for Nuclear Disarmament - CMD) στη Βρετανία. Και τα δύο κινήματα συνδέθηκαν με την τζαζ σκηνή και με την αναγέννηση της μουσικής φολκ, που έλαβε χώρα κυρίως σε Αμερική και Βρετανία τις δεκαετίες του 1950 και 1960.

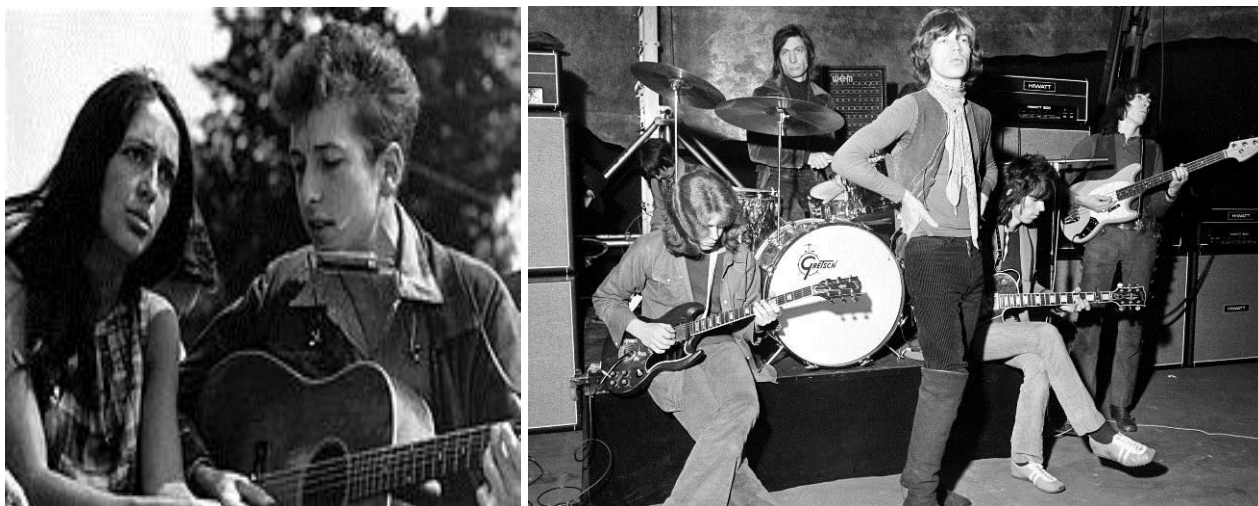
To Folk rock

Ο Bob Dylan με την φολκ τραγουδίστρια Joan Baez στη Διαδήλωση για τα Κοινωνικά Δικαιώματα στην Ουάσινγκτον το 1963.

Η φολκ σκηνή απαρτιζόταν από καλλιτέχνες που πέρα από την ίδια την παραδοσιακή μουσική, είχαν ενδιαφέρον στα ακουστικά όργανα, στα παραδοσιακά τραγούδια και στην κάντρι μπλουζ, την ακουστική έκφανση της μπλουζ. Οι καλλιτέχνες της αναγέννησης της φολκ που συντελέστηκε εκείνη την περίοδο, προτιμούσαν να ερμηνεύουν τραγούδια που είχαν κάποιο κοινωνικά προοδευτικό μήνυμα, πράγμα που είχε απήχηση και στο κοινό τους. Πρωτοπόρος της φολκ, πριν ακόμη από την περίοδο της αναγέννησης της τη δεκαετία του 1950, θεωρείτο ο Woody Guthrie ο οποίος χαρακτηριζόταν ως στρατευμένος καλλιτέχνης με πολλά τραγούδια διαμαρτυρίας στο ρεπερτόριό του. Την περίοδο της ανάπτυξης του κινήματος της φολκ, ο Μπομπ Ντίλαν ήρθε στο προσκήνιο και έκανε επιτυχίες τραγούδια διαμαρτυρίας όπως τα *Blowin' in the Wind* και *Masters of War*. Έτσι αυτού του είδους το τραγούδι έγινε γνωστό σε ευρύτερο κοινό. Οι Byrds, παίζοντας το τραγούδι του Μπομπ Ντίλαν *Mr. Tambourine Man*, συνέβαλαν στην ανάπτυξη της μόδας του Φολκ ροκ και έδωσαν ώθηση στο είδος του ψυχεδελικού ροκ το οποίο αντιπροσώπευαν μεταξύ διαφόρων άλλων ειδών. Ο Ντίλαν συνέχισε την ανοδική πορεία του φολκ ροκ με το σινγκλ για το τραγούδι του *Like a Rolling Stone* του 1965, να φτάνει στο νούμερο 2 των τσαρτς των Ηνωμένων Πολιτειών,

ακολουθώντας το Help! των εξαιρετικά δημοφιλών Beatles. Καλλιτέχνες της φολκ ροκ όπως ο Neil Young, οι Simon & Garfunkel, The Mamas & the Papas, Joni Mitchell και οι The Band, έκαναν το κίνημα της φολκ ροκ πολύ δημοφιλές έως και μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1960 στην Αμερική.

Στη Βρετανία το φολκ ροκ έγινε εξίσου δημοφιλές με την Αμερική. Οι Fairport Convention εφάρμοσαν τεχνικές της ροκ σε παραδοσιακά Βρετανικά τραγούδια και το παράδειγμα τους ακολουθήθηκε από μπάντες όπως οι Steeleye Span.



<http://www.youtube.com/watch?v=gNaXrYH3JRA>

Το ψυχεδελικό ροκ

Παράλληλα με το δημοφιλές φολκ ροκ και λίγο αργότερα εμφανίστηκε και το ψυχεδελικό ροκ το οποίο προσέλκυσε έντονα το ενδιαφέρον από τα μέσα έως τα τέλη της δεκαετίας του 1960.

Η ψυχεδέλεια εμφανίστηκε αρχικά στη φολκ σκηνή με τους Holy Modal Rounders που εισήγαγαν τον όρο το 1964. Με μουσικό υπόβαθρο που περιλάμβανε στοιχεία φολκ αλλά και jug band (μπάντας παραδοσιακών και αυτοσχέδιων οργάνων), οι Grateful Dead μπήκαν στην ίδια γραμμή με τους Merry Pranksters των οποίων η μουσική δημιουργία τροφοδοτούνταν από τη χρήση LSD.

Ο συναυλιακός χώρος με το όνομα The Fillmore, αποτελούσε σημείο αναφοράς για τα συγκροτήματα του ψυχεδελικού ροκ στη δεκαετία του 1960, όπως οι Country Joe and the Fish και οι Jefferson Airplane. Οι Byrds το 1966 έκαναν επιτυχία το τραγούδι τους Eight Miles High το σινγκλ του οποίου έφτασε στο νούμερο 14 στο Billboard Hot 100 των ΗΠΑ. Το ίδιο κομμάτι διασκεύασαν και οι Ολλανδοί Golden Earring, το 1970 και έτσι έγιναν γνωστοί στις Ηνωμένες Πολιτείες με το ομώνυμο άλμπουμ τους. Η διασκευή τους στο εν λόγω τραγούδι διαρκούσε 19 λεπτά, ενώ η αυθεντική εκδοχή του ήταν τρεισήμισι λεπτά, στις συναυλίες τους στο Fillmore δε, όπου έπαιζαν τακτικά, διαρκούσε έως και 40 λεπτά με αλλεπάλληλα σόλο και τζαμαρίσματα (προσθήκες αυτοσχεδιασμού).

Στη Βρετανία, οι Pink Floyd, είχαν ξεκινήσει να αναπτύσσουν τις ιδέες τους πάνω στο ψυχεδελικό ροκ από το 1965 στην "underground" σκηνή. Το 1966, δημιουργήθηκαν οι Soft Machine και ο Βρετανός Donovan κάνει επιτυχία το ψυχεδελικό με επιρροές φολκ τραγούδι του, Sunshine Superman. Τον Αύγουστο του 1966 οι Beatles με το άλμπουμ τους Revolver, χρησιμοποίησαν την ψυχεδέλεια σε τραγούδια τους όπως το Yellow Submarine και το Tomorrow Never Knows. Οι Beach Boys του Brian Wilson, κυκλοφορούν την ίδια χρονιά το Pet Sounds, με έντονα στοιχεία ψυχεδέλειας, γεγονός που αποδίδεται στη χρήση LSD από τον Wilson που ήταν ο κυρίως συνθέτης του άλμπουμ. Την ίδια χρονιά εμφανίζονται οι Βρετανοί Cream με τους Ginger Baker, Jack Bruce και Eric Clapton και συνδυάζουν το μπλουζ ροκ με την ψυχεδέλεια. Το 1967, ο Jimi Hendrix, γίνεται παγκοσμίως γνωστός με την εμφάνιση του στο Monterey Pop Festival στην Καλιφόρνια, αφού την προηγούμενη χρονιά είχε κάνει επιτυχία στο Ηνωμένο Βασίλειο με το σινγκλ του Stone Free. Με την παγκόσμια φήμη που έχει πλέον εδραιώνεται σαν κιθαρίστας, που πέρα από τις καινοτόμες τεχνικές του, χρησιμοποιεί στοιχεία ψυχεδέλειας τόσο στην εκτέλεση, όσο και στην παραγωγή των τραγουδιών του, γεγονός που αλλάζει και τη θεώρηση της παραγωγής δίσκων.

Το 1967 οι Pink Floyd κυκλοφορούν το πρώτο σινγκλ τους με το τραγούδι του Syd Barrett, Arnold Layne και φτάνουν στο #20 στα Βρετανικά τσαρτς για σινγκλς, αν και αργότερα το τραγούδι απαγορεύεται και δεν παίζεται στο ραδιόφωνο, εξαιτίας του θέματος που πραγματεύονται οι στίχοι του (έναν άντρα που ντύνεται με γυναικεία ρούχα). Το άλμπουμ των Beatles με τίτλο Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, κυκλοφορεί 4 μήνες μετά, τον Ιούνιο του ίδιου έτους και κάνει μεγάλη αίσθηση στους κύκλους της ροκ μουσικής γενικά, ενώ στο τέλος της χρονιάς κυκλοφορούν τα άλμπουμ The Piper at the Gates of Dawn των Pink Floyd και το Disraeli Gears των Cream.

Το μεσουράνημα του ροκ σαν κίνημα των νέων έγινε εμφανές σε μεγάλα ροκ φεστιβάλ στα τέλη της δεκαετίας του 1960 με πιο γνωστό το φεστιβάλ του Woodstock του 1969 που ξεκίνησε ως μουσικό και καλλιτεχνικό τριήμερο φεστιβάλ όπου συγκεντρώθηκαν υπερδιπλάσιοι του προβλεπόμενου θεατές. Εξιδανικευμένο σήμερα, αναφέρεται σαν την κορυφαία συγκέντρωση νέων, οπαδών της ροκ μουσικής και της υποκουλτούρας των χίπις.

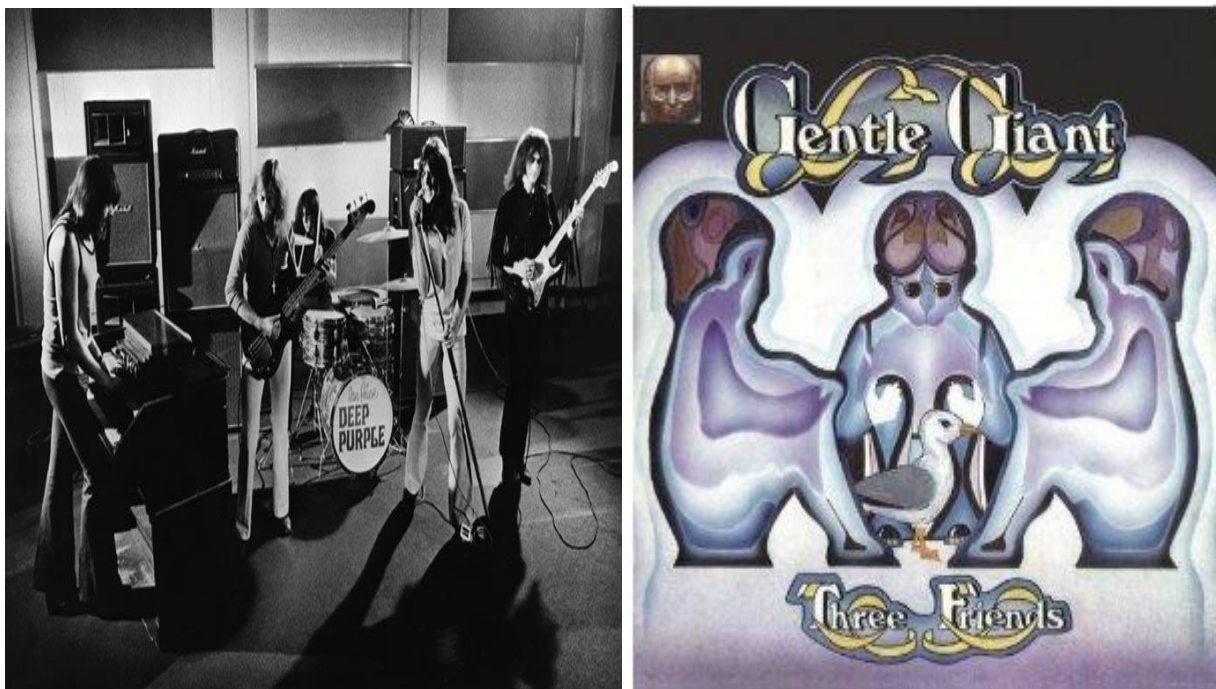


http://www.youtube.com/watch?v=SWICKKf_LMs

To progressive rock

Το progressive rock (γνωστό και ως "προοδευτικό ροκ" στα ελληνικά), εμφανίστηκε λίγο αργότερα από το ψυχεδελικό ροκ στην Αγγλία. Οι μπάντες του είδους αυτού πειραματίστηκαν με διάφορα όργανα εκτός του καθιερωμένου σετ κιθάρας - μπάσου - ντραμς και εισήγαγαν νέες μορφές στα τραγούδια ως προς τα μουσικά μέρη που απάρτιζαν τα κομμάτια. Συγκροτήματα όπως οι Beatles, οι Pink Floyd, οι Moody Blues, οι Deep Purple και οι Golden Earring πειραματίστηκαν με όργανα όπως έγχορδα ορχήστρες, πνευστά, αλλά και πλήρεις ορχήστρες. Τα ροκ συγκροτήματα του είδους, ξεπέρασαν κατά πολύ το ως τότε καθιερωμένο τρίλεπτο διάρκειας ενός ροκ τραγουδιού και ηχογράφησαν πιο περίπλοκα στη δομή τραγούδια χρησιμοποιώντας ενίοτε συγχορδίες που είχαν τη βάση τους στην τζαζ και άλλα υποείδη που ξεκίνησαν από αυτήν όπως η φιούζιον. Οι επιρροές των συγκροτημάτων του προοδευτικού ροκ έρχονταν από πολλά είδη, συμπεριλαμβανομένων της κλασσικής, της τζαζ και της ηλεκτρονικής μουσικής. Τα τραγούδια στο σύνολό τους δε, είχαν μεγαλύτερη ποικιλία από τα άλλα ροκ τραγούδια. Κυμαίνονταν από ήρεμα και πλούσια σε μελωδία, έως ατονικά, παράφωνα και περίπλοκα κομμάτια.

Γνωστά συγκροτήματα προοδευτικού ροκ ήταν τα εξής: Barclay James Harvest, Camel, Caravan, Van Der Graaf Generator, Pink Floyd, Emerson, Lake & Palmer, Faust, Genesis, Gentle Giant, Gong, Jethro Tull, King Crimson, Magma, The Nice, Pavlov's Dog, Rush, Eloy, Soft Machine και Yes.



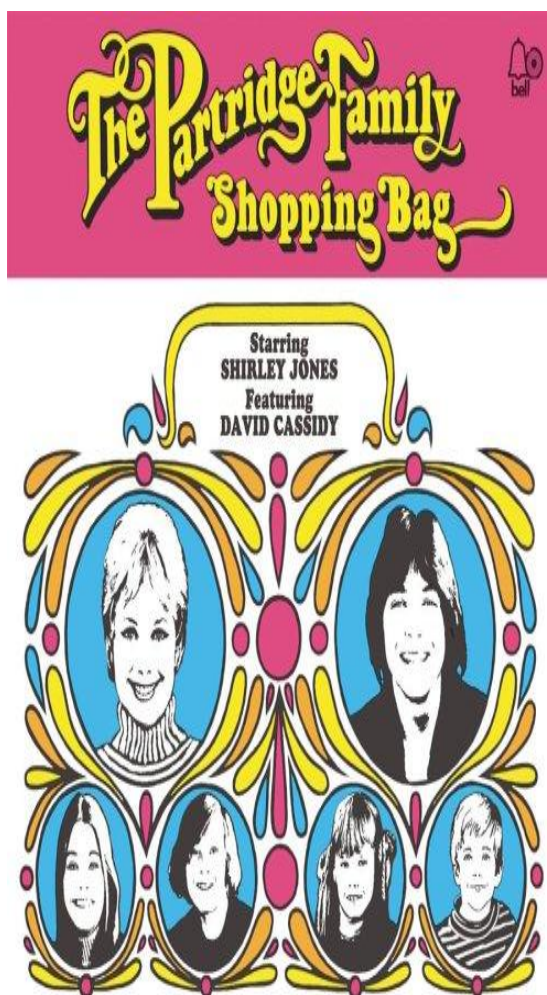
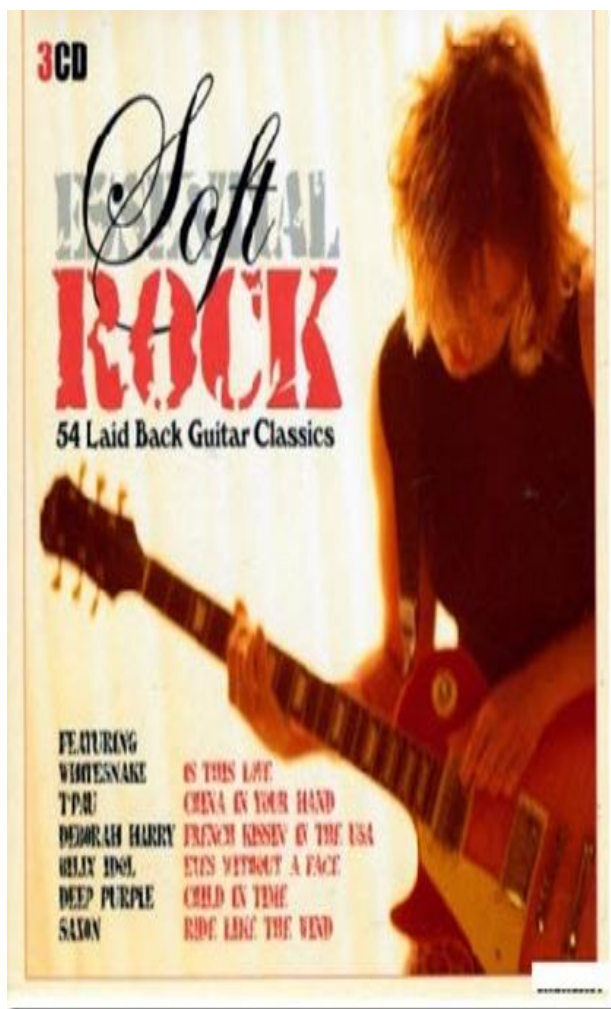
<http://www.youtube.com/watch?v=PfAWReBmxEs>

To Soft Rock

Η μουσική ροκ όπως φάνηκε μπορούσε να γίνει λιγότερο σκληρή, κινούμενη κάπου μεταξύ του ποπ και του ροκ. Υπήρξαν κάποια βραχύβια συγκροτήματα που έκαναν γνωστό τον ήχο του soft rock/pop όπως οι Partridge Family, οι Cowsills, οι Osmonds, και οι Archies.

Με τη διάλυση των Beatles το 1970, άλλα συγκροτήματα και καλλιτέχνες χρησιμοποίησαν τον ήχο που συναντάται σε μερικά τραγούδια τους και χαρακτηρίζεται ως soft rock ("απαλό" ροκ). Με την εφαρμογή των κατάλληλων ενορχηστρώσεων δημιούργησαν τα τραγούδια που ονομάστηκαν αργότερα "power ballads" (μπαλάντες με έντονο ρυθμό που θύμιζαν τον μέταλ ήχο και διακρίνονται συνήθως από την ερωτική θεματολογία). Σόλο καλλιτέχνες όπως ο Μπάρι Μανίλοου, η Ολίβια Νιούτον Τζον και ο Έρικ Κάρμεν, καθώς και συγκροτήματα όπως οι Bread και οι Carpenters έκαναν δημοφιλές το είδος που σήμερα είναι γνωστό σαν σοφτ ροκ.

Ταυτόχρονα, άλλοι γνωστοί καλλιτέχνες της ποπ της δεκαετίας του 1960, που δεν ανήκαν στην κατηγορία των "ροκ σταρ", όπως ο Νιλ Ντάιμοντ και η Μπάρμπρα Στρίζαντ εξακολουθούσαν να βρίσκονται στα τσαρτς, ενίοτε κινούμενοι μουσικά στο δυσδιάκριτο όριο μεταξύ ποπ και σοφτ ροκ.



<http://www.youtube.com/watch?v=qwnuen2olRY>

Το κλασικό ροκ

Στο μεταξύ, συγκροτήματα όπως οι Queen, Led Zeppelin, Black Sabbath, AC/DC, Aerosmith, ZZ Top, Van Halen, και Rolling Stones αλλά και σόλο καλλιτέχνες όπως ο Πήτερ Φράμπτον που ακούγονταν κυρίως στο ραδιόφωνο AM, μοιράζονταν τις θέσεις στα τσαρτς με συγκροτήματα του σοφτ ροκ.

Για παράδειγμα το ζωντανά ηχογραφημένο άλμπουμ του 1976 του Πήτερ Φράμπτον με τίτλο Frampton Comes Alive, έγινε άμεσα το ζωντανά ηχογραφημένο άλμπουμ με τις καλύτερες πωλήσεις όλων των εποχών, ρεκόρ που καταρρίφθηκε αργότερα, αλλά ακόμη και σήμερα παραμένει ένα από τα άλμπουμ με τις καλύτερες πωλήσεις παγκοσμίως ^[2]. Όμοια το τραγούδι των Aerosmith με τίτλο Walk This Way έφτασε στο νούμερο 10 του Billboard Hot 100 το 1977. Εξαιρετικά δημοφιλή έγιναν το Stairway to Heaven των Led Zeppelin και το Bohemian Rhapsody των Queen, που συνέδεσαν κατά κάποιον τρόπο το σκληρό ροκ με το δημοφιλές σοφτ ροκ.



<http://www.youtube.com/watch?v=-tJYN-eG1zk>

To Punk Rock

Το punk rock (πανκ ροκ), ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του 1970 με μουσικούς που ακολούθησαν τη δομή των τραγουδιών και τις απλές ενόρχηστρώσεις που είχαν χρησιμοποιήσει οι καλλιτέχνες του garage rock ^[4]. Οι μουσικοί του πανκ ροκ, αποστασιοποιήθηκαν από τις ακριβές παραγωγές των δίσκων της ντίσκο και από την εμπορευματοποίηση του progressive rock που γινόταν σταδιακά arena rock. Στο πανκ ροκ, η μουσική παιδεία δεν ήταν υποχρεωτική, ωστόσο και αρκετοί μουσικοί της με σχετική παιδεία εσκεμμένα δεν χρησιμοποιούσαν τις μουσικές τους γνώσεις. Τα περισσότερα κομμάτια ήταν υπεραπλουστευμένα στην ανάπτυξή τους, σε τρεις συγχορδίες που δεν έδιναν πάντα από μόνες τους τον τόνο του κομματιού, αλλά αυτός παρουσιαζόταν από τη μελωδία της φωνής. Ιδεολογικά, πολλές μπάντες της υποκουλτούρας του πανκ ροκ, είχαν ως στόχο την αντίδραση στον πολιτικό ιδεαλισμό και την κατάρριψη του μύθου των χίπις ^[5]. Πολλές φορές οι καλλιτέχνες του είδους υιοθετούσαν μια μηδενιστική ιδεολογική προσέγγιση που συνοψίζεται από το σλόγκαν των Sex Pistols "no future" (χωρίς μέλλον).

Το punk rock ξεκίνησε σαν αισθητικό κίνημα στις ΗΠΑ με καλλιτέχνες όπως οι Richard Hell and The Voidoids, Television, Πάττι Σμιθ, The Ramones, Talking Heads και άλλες μπάντες που εμφανίζονταν στο μουσικό κλαμπ CBGB στο Μανχάτταν της Νέας Υόρκης. Οι Ramones συνέβαλαν ουσιαστικά στην εδραίωση του κινήματος του πανκ ροκ απλοποιώντας τη μουσική και χρησιμοποιώντας στίχους χωρίς πολιτική χροιά, παίζοντας εξίσου δυνατά με τα υπόλοιπα μέλη της σκηνής. Το πανκ ροκ έγινε δημοφιλές και στη Βρετανία με τους The Damned και τους Sex Pistols. Οι τελευταίοι με προκλητικά ψευδώνυμα όπως "Johnny Rotten" και "Sid Vicious" (ελεύθερη μετάφραση "Τζόνι Σάπιος" και "Σιντ Κακός") προσπάθησαν να απορρίψουν κάθε κατεστημένο στην Αγγλία. Αν και το BBC δεν επέτρεψε τη μετάδοση των κομματιών τους, ο δίσκος τους Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols έφτασε στην πρώτη θέση των τσαρτς στο Ηνωμένο Βασίλειο. Με την παρουσία τους, άνοιξε ο δρόμος για άλλες μπάντες που έδιναν έμφαση σε στίχο παρόμοιας θεματολογίας, όπως οι Clash, των οποίων οι στίχοι ήταν περισσότερο πολιτικοποιημένοι, παρά μηδενιστικοί. Η παρουσία των Sex Pistols στις ΗΠΑ έδωσε ώθηση στο κίνημα που είχαν προηγούμενα διαδώσει οι Ramones και ενώ μέχρι τότε η σκηνή εστιαζόταν στην Ανατολική ακτή της χώρας, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1970, μπάντες από την Καλιφόρνια όπως οι οι Dead Kennedys, οι Minutemen και οι Black Flag και αργότερα οι Green Day έγιναν περισσότερο γνωστές.



<http://www.youtube.com/watch?v=lQeo3OfuEDM>

Το Heavy Metal άρχισε να πέφτει στην αφάνεια στα μέσα της δεκαετίας του 1970. Κάποια συγκροτήματα όπως οι AC/DC διατήρησαν το μεγάλο κοινό τους και είχαν κάποιες επιτυχίες στο ευρύ κοινό, όπως οι Blue Öyster Cult με το "Don't Fear the Reaper". Οι κριτικοί δεν έδειχναν ιδιαίτερη συμπάθεια προς το είδος, όμως αυτό άλλαξε το 1978, με την κυκλοφορία του ομώνυμου ντεμπούτου των Van Halen και με την κυκλοφορία του σηματοδοτήθηκε η έναρξη μιας εποχής σκληρού και γρήγορου ροκ, με πρωτεύουσα το Λος Άντζελες της Καλιφόρνια.

LED ZEPPELIN

Μέλη	Jimmy Page (guitar, mandolin, pedal steel, theremin, backing vocals), Robert Plant (vocals, harmonica, tambourine), John Bonham (drums, percussion, backing vocals), John Paul Jones (bass, keyboards, Mellotron, mandolin, acoustic guitar, backing vocals)
------	--

Οι Led Zeppelin ξεκίνησαν μία ολόκληρη καινούργια γενιά μουσικής και έγιναν ένα από τα πιο σημαντικά συγκροτήματα όλων των εποχών. Υπήρξε ο Jimmy Page, η μουσική ιδιοφυΐα, που έγραψε μερικά από τα πιο αξιομνημόνευτα κουπλέ όλων των εποχών. Υπήρξε ο Robert Plant, ο χαρισματικός πρωταγωνιστής, του οποίου η εκνευριστική φωνή ταίριαζε τέλεια με τα κουπλέ του Jimmy Page. Ο John Paul Jones, ο ήσυχος, ο οποίος έγραψε υπέροχες μελωδίες στο μπάσο του και έφερε πολλά στα τραγούδια των φίλων του με τις αξιοθαύμαστες συμμετοχές του με το μαντολίνο του. Και τέλος, ο John Bonham, η ραχοκοκαλιά του συγκροτήματος, του οποίου τα ακλόνητα τραγούδια ήταν η βάση των Zeppelin. Όταν τους έβαζες όλους μαζί να παίξουν είχες μία μεγάλη hard rock μηχανή. Ήταν πραγματικά πολυμήχανοι και μπορούσαν να παίξουν τραγούδια σε όλο το μουσικό πεδίο. Όταν τους άκουγες να παίζουν η μουσική τους χημεία ήταν και είναι μέχρι τώρα ασύγκριτοι. Ήταν κάτι παραπάνω από ένα ροκ συγκρότημα. Ήταν οι Led Zeppelin.

ALL-TIME TOP FIVE:

- 1) Stairway To Heaven (from Led Zeppelin IV)
- 2) Achilles' Last Stand (from Presence)
- 3) Babe I'm Gonna Leave You (from Led Zeppelin)
- 4) Kashmir (from Physical Graffiti)
- 5) Dazed And Confused (from Led Zeppelin)

The Beatles

Μέλη	John Lennon (guitar, vocals, bass, keyboards, harmonica), Paul McCartney (bass, vocals, guitar, keyboards, drums, percussion), George Harrison (guitar, vocals, sitar, keyboards, bass), Stuart Sutcliffe (bass, 1960-61), Pete Best (drums, 1960-62), Ringo Starr (drums, percussion, vocals, keyboards, 1962-70)
------	--

ALL-TIME TOP FIVE:

- 1) A Day In The Life (from Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band)
- 2) While My Guitar Gently Weeps (from The Beatles)
- 3) Strawberry Fields Forever (from Magical Mystery Tour)

- 4) = Eleanor Rigby (from Revolver)
- 5) I Want You (She's So Heavy) (from Abbey Road)

Τα πάντα σου The Beatles είναι μαγευτικά: θα μπορούσες να αντιληφθείς θειότητα μέσω της μουσικής τους. Δημιούργησαν μερικές από τις πιο όμορφες και εμπνευσμένες μελωδίες, από τις οποίες πολλές ήταν κρυμμένες ανάμεσα σε σπίθες χιούμορ και θελκτικής ανοησίας. Ήταν τέσσερεις, αλλά ήταν σαν ένας, γρήγορα περταστέρα που δεν θα ξεχαστούν ποτέ.

Από απλά τραγούδια αγάπης έως και μπερδεμένα ψυχεδελικά τραγούδια, πάντα έψαχναν διαφορετικούς τρόπους για να εξελίξουν την μουσική τους χωρίς να θυσιάσουν ούτε μία νότα. Το κατάφεραν κάθε φορά και πάντα κέρδιζαν την έγκριση των κριτικών και των μαζών του λαού (μέχρι και σαράντα χρόνια αργότερα) . Ένα πραγματικά μοναδικό συγκρότημα.

THE ROLLING STONES

Members	Mick Jagger (vocals, harmonica, percussion, guitar, piano, bass), Keith Richards(guitar, vocals, bass, double bass), Brian Jones (guitar, harmonica, sitar, dulcimer, marimba, recorder, piano, Mellotron, tambura, vocals, 1962-69), Bill Wyman (bass, maracas, vocals, double bass, 1962-92), Ian "Stu" Stewart (piano, 1962-63), Dick Taylor (bass, 1962), Tony Chapman (drums, 1962), Geoff Bradford (guitar, 1962), Mick Avory (drums, 1962), Charlie Watts (drums, percussion, vocals, 1963-present),Mick Taylor (guitar, bass, 1969-74), Ron Wood (guitar, vocals, bass drum, bass, drums, saxophone, pedal steel, 1974-present).
---------	--

ALL-TIME TOP FIVE:

- 1) Gimme Shelter (from Let It Bleed)
- 2) = Paint It, Black (from Aftermath) and Sympathy For The Devil (from Beggars Banquet)
- 3) Brown Sugar (from Sticky Fingers)
- 4) Wild Horses (from Sticky Fingers)
- 5) You Can't Always Get What You Want (from Let It Bleed)

Οι κριτικοί θα σου πουν πως οι Stones ήταν ιδιαίτεροι επειδή υπήρχε ένα κρυφό ρεύμα γνώμης κινδύνου στην μουσική τους. Αυτός δεν ήταν όμως ο λόγος για τον οποίο ήταν διάσημοι. Ήταν επειδή ο Keith δημιούργησε μερικά από τα καλύτερα κουπλέ του κόσμου. Ήταν επειδή ο Charlie και ο Bill ήταν ένας από τους εντονότερους συνδυασμούς που θα μπορούσε να έχει ένα συγκρότημα. Ήταν επειδή ο συνδυασμός συμπεριφοράς και χαρίσματος του Nick τον κάνει ακόμα την βάση με την οποία όλοι οι τραγουδιστές συγκροτημάτων κρίνονται. Ήταν επειδή η μουσική τους ήταν αναγνωρίσιμη μόλις την άκουγε οποιοσδήποτε.

QUEEN

Μέλη	Freddie Mercury (vocals, piano, synthesizer, guitar, programming, 1970-91), Brian May (vocals, guitar, piano, ukulele, synthesizer), Roger Taylor (vocals, drums, percussion, synthesizer, guitar, bass), Mike Grose (bass, 1970), Barry Mitchel (bass, 1970-71), Doug Bogie (bass, 1971), John Deacon (bass, rhythm guitar, synthesizer, 1971-98)
------	--

ALL-TIME TOP FIVE:

- 1) Bohemian Rhapsody (from A Night at the Opera)
- 2) Innuendo (from Innuendo)
- 3) Killer Queen (from Sheer Heart Attack)
- 4) Somebody To Love (from A Day at the Races)
- 5) Don't Stop Me Now (from Jazz)

Οι Queen ποτέ δεν ήταν ένα φιλοσοφικό συγκρότημα ή ένα στιχουργικά ελκυστικό συγκρότημα, αλλά η μουσική τους είναι σε ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο, ειδικά όταν αναφερόμαστε στην παραγωγή. Σε κάθε άλλη πορεία φαίνονται να κοπιάζουν για κάτι πραγματικά ιδιαίτερο και ανεπανάληπτο. Αξιόλογα, καταφέρνουν να μας κλονίσουν.

Οι Queen επίσης συνδύασαν την rock 'n' roll, το χιούμορ και την θεατρική παρουσίαση όπως κανένα άλλο συγκρότημα ως τότε. Ήταν αστείοι, διαρκείς, αξιοθαύμαστα ταλαντούχοι και ποτέ δεν φοβόντουσαν να κάνουν κάτι καινούργιο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Γενικά, η δεκαετία του 1960-1970 μπορεί να χαρακτηριστεί και ως δεκαετία που η ροκ μουσική άρχισε να κάνει μεγάλα βήματα στην εξέλιξή της και να παίρνει την αρχική μορφή αυτού που είναι τώρα, που ήταν και η πιο λαμπρή της. Στη δεκαετία αυτή δημιουργήθηκαν τα σπουδαιότερα συγκροτήματα όπως οι Queen, οι Beatles και οι Led Zeppelin.

Ελπίζουμε να απολαύσατε την εργασία που σας παρουσιάσαμε.

Αθανηλίδης Χρήστος

Γκαμπινασβίλι Βασίλης

Βαλμάς Γιάννης

Καστρινάκης Ανδρέας